

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. maj 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-156-0245
Dok.: MCO41067

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 65 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) (L 163), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. maj 2010.

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 65 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, om det er korrekt, at hunderacen tornjak ikke er forbudt i andre lande og redegøre for, hvorfor denne hunderace skal forbydes i Danmark. Endvidere bedes det oplyst, om Danmark er det eneste land, som vælger den vej at forbyde visse hunderacer, og om det er korrekt, at andre lande opgiver forbudsmodellen.”

Svar:

Det følger af hundelovens § 1 a, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3, at besiddelse, avl og erhvervmæssig indførelse af 13 angivne hunderacer, herunder tornjak, forbydes. Forbuddet omfatter tillige krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår.

Justitsministeriet kan oplyse, at listen over hunderacer, der omfattes af et forbud, svarer til den liste, som opstilles i delbetænkningen om farlige hunde, som Justitsministeriets Udvalg om hunde afgav den 20. januar 2010. Som begrundelse for, hvilke racer der forslås omfattet, anfører udvalget følgende, jf. delbetænkningens side 109:

”Udvalget har ikke noget sikkert statistisk eller erfaringsmæssigt grundlag for at pege på, at et eventuelt forbud bør omfatte enten flere eller færre hunderacer, der kan siges at tilhøre gruppen af kamp- og muskelhunde, end de fem hunderacer, der er forbudt i Norge. Skulle et forbud omfatte alle de hunde, som i almindelighed anses som kamp- eller muskelhunde, og som findes i Danmark, kunne det imidlertid overvejes yderligere at medtage staffordshire bull terrier, amerikansk bulldog og boerboel. Endvidere kunne det overvejes, om racerne kangal, centralasiatisk ovtcharka, kaukasiske ovtcharka, sydrussiske ovtcharka, sarplaninac og tornjak inden for gruppen af hyrde- og vagthunde fra Syd- og Østeuropa samt Asien burde medtages for at forebygge, at de bliver næste generation af farlige hunde i Danmark.”

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der i andre lande gælder race-specifikke forbud mod visse hunde, herunder hunde af racen tornjak, kan Justitsministeriet oplyse, at Udvalget om hunde har indhentet oplysninger

om retstilstanden i 11 andre europæiske lande. Sammenfattende anfører Udvalget følgende, jf. delbetænkningens side 106-107:

”*Danmark* indførte i 1991 et forbud mod besiddelse og avl af pitbull terrier og tosa (eller rettelig: tosa inu) og krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår. Også andre europæiske lande har i løbet af de seneste knap 20 år indført forskellige former for race- eller typespecifikke forbud. Som det fremgår af kapitel 4, er der i *Storbritannien* indført forbud mod pitbull terrier, tosa inu, dogo argentino og fila brasileiro, mens *Norge* i 2004 forbød disse fire hunderacer samt amerikansk staffordshire terrier (amstaff). Herudover har flere europæiske lande en særregulering for visse hunderacer, men ikke noget forbud, jf. nærmere nedenfor i afsnit 7.4.

Nederlandene indførte et forbud mod pitbull terrier i 1994 men afskaffede det igen pr. 1. januar 2009, da ordningen ikke havde ført til færre bidskader.

Sverige valgte ikke at gennemføre et forbud mod bestemte racer eller typer af hunde i forbindelse med en lovrevision i 2007 under henvisning til, at det ikke er muligt at henføre alle farlige hunde til bestemte hunderacer, idet en forkert adfærd kan udvikles hos alle hunderacer og forstærkes gennem bl.a. forkert avl eller forkert håndtering.”